

7 **Επτά Αρχές** Για μία Νέα Ελληνική Οικονομική Πολιτική

Γιάννης Καραμίσιος

Μέλος ΑΛΛΗΛΟΝ • [LinkedIn](#)

Πρόεδρος του σωματείου «Θεσσαλονίκη 21ος αιώνας» και υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Χρήστος Μπεζιρτζόγλου

Μέντορας Καριέρας • [LinkedIn](#)

Υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Λέξεις κλειδιά: βιώσιμη οικονομική πολιτική, κόμβοι επιχειρηματικής αριστείας, οικονομία της γνώσης, πράσινη ανάπτυξη, οικονομική διπλωματία, φορολογία, εξαγωγές

Η οικονομία ανακάμπτει εκ νέου, αλλά είναι επιρρεπής σε ατυχήματα για το μέλλον;

Τόσο η ελληνική όσο και η ευρωπαϊκή οικονομία παρουσιάζουν σημάδια ανάκαμψης μετά την κρίση του ευρώ στις αρχές της δεκαετίας του 2010 και έχουν αρχίσει να δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας. Όλα αυτά είναι ευπρόσδεκτα νέα, αλλά δεν είναι ακόμη σαφές αν αποτελούν μέρος μιας νέας δυναμικής. Η ελληνική σε συνδυασμό με τις ευρωπαϊκές οικονομικές πολιτικές παραμένουν υπερβολικά επικεντρωμένες σε ελάσσονα θέματα. Υπάρχει συνεχής συζήτηση σχετικά με τον τρόπο βελτίωσης ορισμένων δεικτών ή τον τρόπο διατήρησης της ισορροπίας μεταξύ δημοσιονομικής πειθαρχίας και κοινωνικών δαπανών. Είναι, ωστόσο, αυτό για το οποίο πραγματικά πρέπει να μιλήσουμε μακροπρόθεσμα;

Ανησυχούμε για το γεγονός ότι η Ελλάδα ωθείται στο περιθώριο κρίσιμων κατευθύνσεων στις οποίες η παγκόσμια οικονομία και πολιτική θα οδηγηθούν τις επόμενες δεκαετίες. Φαίνεται ότι υπάρχουν πολλά τρένα που αναχωρούν και δεν πιάνουμε κανένα από αυτά.

Έχουμε, λοιπόν, καλούς λόγους να ανησυχούμε,

αλλά όχι να απογοητευτούμε. Η προαναφερθείσα ελπιδοφόρα ανάκαμψη θα μπορούσε να προσφέρει ένα καλό κίνητρο για την επανεξέταση της στρατηγικής μας σε ένα ευρύτερο πλαίσιο. Αυτή είναι ίσως η κατάλληλη στιγμή για την ελληνική κυβέρνηση, τους θεσμούς, τις επιχειρήσεις, τα συνδικάτα και την κοινωνία των πολιτών να πατήσουν το κουμπί επανεκκίνησης και να συμφωνήσουν σε μια σειρά επτά «αρχών» για το οικονομικό μέλλον της Ελλάδας.

I. Ενστερνιζόμαστε την ιδέα **Πρωτιά στην επιχειρηματικότητα**

Ο πλούτος δημιουργείται από τις επιχειρήσεις, περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη πηγή. Οι επιχειρήσεις παράγουν την συντριπτική πλειονότητα των αγαθών, των υπηρεσιών, των θέσεων εργασίας και της φορολογίας που χρειαζόμαστε για να λειτουργήσουμε ως οργανωμένη και πολιτισμένη κοινωνία. Μια χώρα με λίγες ή αδύναμες επιχειρήσεις είναι μια φτωχή χώρα. Ως εκ τούτου, η ιδέα «Πρωτιά στην επιχειρηματικότητα» πρέπει να τοποθετηθεί στην κορυφή όλων των Ελληνικών οικονομικών πολιτικών.

II. Αγκαλιάζουμε την οικονομία της γνώσης

Οι οικονομικές δραστηριότητες πρέπει να ακολουθούν την πρόοδο της επιστήμης και της ανθρώπινης γνώσης. Τα ελληνικά πανεπιστήμια και ερευνητικά ιδρύματα πρέπει να συνεργάζονται αργά με τις επιχειρήσεις και την παραγωγή. Οι δραστηριότητές τους θα πρέπει να επικεντρώνονται τόσο στην θεωρητική έρευνα, όσο και, αν όχι περισσότερο, στις πρακτικές εφαρμογές. Τα εμπορικά επιμελητήρια και οι επιχειρηματικές ενώσεις θα πρέπει να ενημερώνουν ενεργά και να εκπαιδεύουν τα μέλη τους σχετικά με τις τελευταίες δυνατότητες και ευκαιρίες που προέκυψαν λόγω της επιστημονικής προόδου (όπως για την τρισδιάστατη εκτύπωση, την τεχνητή νοημοσύνη ή τις νέες μεθόδους ενεργειακής απόδοσης).

III. Προωθούμε τους επιχειρηματικούς συνεργατικούς σχηματισμούς και κόμβους αριστείας

Οι οικονομικοί τομείς ωφελούνται, συνήθως, περισσότερο εάν οι επιχειρήσεις τους ομαδοποιούνται και αναπτύσσονται στην ίδια γεωγραφική περιοχή. Λειτουργώντας η μια δίπλα στην άλλη, οι επιχειρήσεις αλληλοεπιδρούν με πιο δυναμικό τρόπο και εξελίσσονται μαζί σε κάτι μεγαλύτερο από το άθροισμα των μερών τους. Θα πρέπει να εξετάσουμε αναλυτικά και να εμπνευστούμε από τις περιπτώσεις στις οποίες η ομαδοποίηση έχει λειτουργήσει ευεργετικά: εταιρείες πληροφορικής στην Σίλικον Βάλει της Αμερικής, κινηματογραφικές παραγωγές στο Χόλυγουντ στην Αμερική και στο Μπόλυγουντ στην Ινδία, επιχειρήσεις μόδας στην βόρεια Ιταλία, αυτοκινητοβιομηχανία στην Γερμανία, επιχειρήσεις πληροφορικής στην Βαλτική, χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, βιομηχανία ξύλου και χαρτιού στην Σκανδιναβία, και πολλά άλλα. Αρκετές ελληνικές περιοχές και τομείς θα

μπορούσαν να φιλοξενήσουν κόμβους αριστείας παγκόσμιας κλάσης, όπου θα μπορούσαν να ισχύουν ειδικές ευνοϊκές συνθήκες παραγωγής και επενδύσεων. Από ενεργειακές επενδύσεις μέχρι εναλλακτικές μορφές τουρισμού, από ναυπηγοεπισκευαστικές ζώνες μέχρι εμπορομεταφορικούς σταθμούς, και από ενεργειακή παραγωγή, από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας μέχρι βιολογικά προϊόντα.

IV. Αναπτύσσουμε την ελληνική οικονομική διπλωματία

Η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να γίνει ηγέτης που εξάγει προϊόντα υψηλής αξίας στον υπόλοιπο κόσμο. Αυτή είναι μια ρεαλιστική προοπτική, επειδή σε πολλές χώρες του πλανήτη υψηλού βιοτικού επιπέδου το καλό «όνομα» της Ελλάδας προωθεί την κατανάλωση των υψηλής ποιότητας αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται στην χώρα μας. Και μόνο γι' αυτό τον λόγο, οι ελληνικές δημόσιες αρχές πρέπει να αναπτύξουν μια συνεκτική οικονομική διπλωματία. Θα μπορούσαν έτσι να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην στήριξη των ελληνικών επιχειρήσεων ώστε να διεκδικήσουν, επενδύσουν και εγκατασταθούν σε προσοδοφόρες διεθνείς αγορές μέσω εξειδικευμένων διαδικτυακών πυλών, επιχειρηματικών αποστολών και εμπειριστατωμένων συμβουλών.

V. Εστιάζουμε στην οικολογική ανάπτυξη

Η ελληνική οικονομία πρέπει να εξυπηρετήσει την αυξανόμενη επιθυμία των πολιτών να ζουν με σεβασμό στο περιβάλλον τους. Η οικονομική ανάπτυξη θα πρέπει ταυτόχρονα να έχει οικολογικό πρόσημο. Η κυκλική οικονομία πρέπει να αποτελέσει το θεμέλιο των νέων μοντέλων παραγωγής και κατανάλωσης. Εξάλλου, η κυκλική οικονομία βοηθά τις επιχειρήσεις να εξοικονομήσουν, τελικά, πολλά χρήματα. Οι δημόσιες επενδύσεις και τα επιχειρηματικά

κίνητρα πρέπει να επικεντρώνονται σε μεγάλο βαθμό στην καθαρή ενέργεια και τις μεταφορές. Οι υψηλότεροι φορολογικοί συντελεστές πρέπει να επιβάλλονται στην παραγωγή και την κατανάλωση με το υψηλότερο κόστος για το περιβάλλον και την υγεία.

VI. Εφαρμόζουμε μια απλή και δίκαιη φορολογία

Η φορολογία πρέπει να γίνει απλούστερη και δίκαιη. Ο πλούτος πρέπει να παραμείνει στα χέρια των ανθρώπων που τον παράγουν και θα πρέπει να μπορούν να τον χρησιμοποιούν όπως επιθυμούν. Αυτό αντιλαμβανόμαστε ως δίκαιη φορολογική πολιτική, σύμφωνα με το όραμά μας για μια πιο φιλελεύθερη Ελλάδα. Οι εξαναγκαστικοί συνεταιρισμοί και οι αποκλεισμοί θα πρέπει να απαγορεύονται, διαφορετικά ο ανταγωνισμός θα παραμείνει σε σοβαρό βαθμό στρεβλωμένος. Προτείνεται η θέσπιση μόνο τριών φόρων: ΦΠΑ (φόρος προστιθέμενης αξίας), φόρος εισοδήματος και φόρος εισοδήματος εταιρειών. Οι φορολογικοί συντελεστές πρέπει να είναι προοδευτικοί ανά βάση επιβολής του φόρου, αλλά ποτέ υψηλότεροι από 25 %.

VII. Αγωνιζόμαστε για μια οικονομία προσανατολισμένη στις εξαγωγές

Είναι καλό να προσελκύουμε χρήματα παγκοσμίως στην Ελλάδα μέσω άμεσων ξένων επενδύσεων, αλλά είναι ακόμα καλύτερο να λαμβάνουμε χρήματα μέσω των δραστηριοτήτων εξωστρεφών επιχειρήσεων. Οι Ελληνικές δημόσιες αρχές πρέπει να αναπτύξουν μια εθνική εξαγωγική στρατηγική και να υιοθετήσουν πολιτικές ενδυνάμωσης της εξωστρέφειας των επιχειρήσεων, διαδραματίζοντας έμπρακτο ρόλο μέσω ειδικών εργαλείων και εξειδικευμένης βοήθειας στην στήριξη των ελληνικών επιχειρήσεων ώστε να εγκαθιδρύσουν και να επενδύσουν στις διεθνείς αγορές.

Δεν υπάρχει χρόνος για εφησυχασμό

Γνωρίζουμε ότι αυτές οι «επτά αρχές» γράφονται ευκολότερα από ό,τι εφαρμόζονται. Ωστόσο, πρέπει πρώτα να διατυπωθούν με σαφή τρόπο και να συμφωνηθούν ως μια νέα συναινετική προσέγγιση από το σύνολο των ελληνικών φορέων, τις επιχειρήσεις και τους υπόλοιπους ενδιαφερόμενους φορείς.

Επιπλέον, γνωρίζουμε ότι η αρχή «προτεραιότητα στις επιχειρήσεις» ή/και η αρχή της «απλής και δίκαιης φορολογίας» θα μπορούσαν να αντιστρατευθούν στα ένστικτα ορισμένων πολιτικών ή ακτιβιστών. Ωστόσο, είναι απαραίτητες για να μετουσιωθεί η Ελλάδα σε μια οικονομικά ισχυρή δύναμη. Ο υπόλοιπος κόσμος γίνεται γρήγορα μεγαλύτερος, πλουσιότερος και εξυπνότερος και η Ελλάδα πρέπει να εγκαταλείψει την ζώνη άνεσής της για να παραμείνει πρωταγωνιστής σχετικά με όποιες εξελίξεις πρόκειται να συμβούν αυτόν τον αιώνα.

Οι «Επτά Αρχές» είναι το προσωπικό όραμα των συγγραφέων για μια απλή, δίκαιη και βιώσιμη ελληνική οικονομική πολιτική.